

La Junta informa...

EABCT 2022

L'SCRITC podria organitzar l'Europeu d'aquí a quatre anys

La Junta ha presentat de nou la candidatura per tal d'organitzar el Congrés Europeu de l'EABCT de l'any 2022. Estem treballant per tenir més clars quin són els criteris que ens poden donar avantatge a l'hora de poder obtenir l'encàrrec d'organitzar el congrés, que passen per tenir una seu més econòmica i per donar avantatges als companys que venen de països on la TCC no està prou desenvolupada.



L'any 2007 l'edifici Fòrum va ser la seu del 5è WCBCT, organitzat per l'SCRITC >>

Formació continuada Programació 2017 - 2018

Pla formatiu per al curs que comença. Desitgem que us sembli interessant!

▶ Maneig Clínic de Situacions Difícils i Pacients Complexos amb Nens i Adolescents

9
febrer
2018

Joaquim Puntí. *Hospital de Dia de Salut Mental d'Adolescents.*
Corporació Sanitària Parc Taulí de Sabadell.

▶ Actualització en Intervencions Psicosocials d'Aplicació Grupal en els Trastorns de l'Espectre de l'Autisme

9
març
2018

Noemí Balmaña, María Díez-Juan i Ester Camprodon.
En trobareu més informació a l'apartat 'Formació Continuada'.

▶ Avaluació i Intervencions Cognitivoconductuals en el Trastorn Conversiu

23
març
2018

Emma Prades. *Unitat de Psicologia Infantil i Juvenil del Servei de Pediatria de l'Hospital de Terrassa.*

▶ Teràpia Cognitiva per l'Enfadament Patològic

27
abril
2018

Juan Sevilla i Carmen Pastor.
Centro de Terapia de Conducta de Valencia.

SCRITC. Formació continuada

Cursos, congressos i tallers (ve de la pàgina 2)

Conferència Internacional sobre Psicoteràpia i Trastorns Psicològics

La ciutat de Toronto al Canadà acollirà aquesta trobada els dies 11 i 12 de juliol de 2018. Si en voleu saber més entreu a: [//goo.gl/AMZ8rm](http://goo.gl/AMZ8rm).



Skyline de la ciutat de Toronto vist des del llac Ontario >>

ICSCSP 2018. Cognició Social i Psicologia Social: Ciències Cognitives i del Llenguatge



Els dies 15 i 16 de febrer de 2018, Londres (Regne Unit) serà l'amfitriona de l'ICSCSP 2018: *20th International Conference on Social Cognition and Social Psychology: Cognitive and Language Sciences.*

Si desitgeu més informació de la trobada podeu visitar a Internet l'adreça següent: waset.org/conference/2018/02/london/ICSCSP



Vista nocturna de Picadilly Circus, la famosa plaça del West End de Londres >>

Actualització en Intervencions Psicosocials d'Aplicació Grupal en els TEA

El curs tindrà lloc el 9 de març, a la seu del Grup Atra de Barcelona, amb el següent temari:

Continguts:

- Update en intervencions psicosocials en TEA i components essencials segons Garcia Winner (Social Thinking). A càrrec de: Noemí Balmaña Gelpí (Psicòloga UnimTEA, Àrea de Salut Mental, Hospital Maternoinfantil Sant Joan de Déu).

- Programes d'intervenció grupal Estructurats vs Semiestructurats. Estratègies i objectius del treball terapèutic semiestructurat de Solomon i cols (2004). A càrrec de: María Díez-Juan (Psicòloga UnimTEA, Àrea de Salut Mental, Hospital Maternoinfantil Sant Joan de Déu).

- Programa estructurat PEERS (Program for the Education and Enrichment of Relational Skills). A càrrec de: Ester Camprodon Rosanas (Psicòloga, Àrea de Salut Mental, Hospital Maternoinfantil Sant Joan de Déu).

Objectius:

1. Conèixer les intervencions psicosocials més recents en l'àmbit de la teràpia grupal per als nens i adolescents amb TEA i els components essencials de les mateixes segons la evidència científica.

2. Conèixer els principals programes d'intervenció i les diferències entre els estructurats i els semiestructurats.

3. Familiaritzar-se amb 2 programes d'intervenció manualitzats (Garcia Winner/ Social Thinking y PEERS) i l'abordatge semiestructurat de Solomon.

Conferència Internacional sobre Depressió, Ansietat i Gestió de l'Estrès

La *International Conference on Depression, Anxiety and Stress Management* arriba enguany a la seva 4a edició. Tindrà lloc a Frankfurt els dies 10 i 11 de maig i en trobareu més informació a: Stress2018.



Plaça Römerberg a Frankfurt del Main >>

info *scritc*

Butlletí Informatiu de la Societat Catalana de Recerca i Teràpia del Comportament

91 gener 2018 sumari

Editorial

La Junta informa:

- Congrés Europeu EABCT 2022

Formació continuada:

- 'Jornadas ANPIR. La Salud en Mente: Avanzando Juntos'
- Actualització en Teràpia Cognitiva per als Trastorns d'Ansietat
- 'IX Congreso Internacional de Psicología y Educación'
- Conferència Internacional sobre Psicoteràpia i Trastorns Psicològics
- ICSCSP 2018. Cognició Social i Psicologia Social: Ciències Cognitives i del Llenguatge
- Actualització en Intervencions Psicosocials d'Aplicació Grupal en els TEA
- Conferència Internacional sobre Depressió, Ansietat i Gestió de l'Estrès

Evidència científica de la TCC:

- La Investigació de Trastorns de la Salut Mental a l'Era dels Mitjans de Comunicació Social: Una Revisió Sistemàtica

Qui és qui?:

- Anna Sintes

scritc

Societat Catalana de Recerca i Teràpia del Comportament

Edita: Societat Catalana de Recerca i Teràpia del Comportament (SCRITC). Apartat de correus núm. 11, 08193 Bellaterra (Barcelona)
Tel. 618 62 23 23. E-mail: info@scritc.cat
InfoSCRITC (Ed. impr.): ISSN 2385-734X
InfoSCRITC (Internet): ISSN 2385-7331
Dipòsit Legal: B11765-2015



Desitgem un 2018 positiu i pròsper per a la nostra societat i tots els que l'integrem

Editorial

Tot just venim de les festes de Nadal, de retrobar-nos amb els éssers estimats ja siguin família, amics, vells coneguts o veïns. Per uns, és temps de llargues sobretaulas on compartir les experiències del dia a dia i, per uns altres, és hora de viure noves experiències.

És també un temps propici per a fer balanç, per a reflexionar sobre les fites assolides i les no assolides tot donant la benvinguda al nou any, que sembla que ens obliga a establir els nous propòsits a assolir.

I com no, hem esperat els Reis, carregats d'il·lusions i d'aquells anhels que desitgem o somniem.

En aquest sentit els companys de Junta de l'SCRITC desitgem que hagueu passat unes bones festes nadalenques i que el 2018 sigui un any pròsper 2018.

No volem acabar sense tenir un record per aquelles persones més necessitades o que, per circumstàncies excepcionals, no han pogut viure aquests dies amb l'alegria i l'esperança que tots desitgem.

Jordi Cid
President de l'SCRITC



SCRITC. Formació continuada

Cursos, congressos i tallers (segueix a la contraportada)

‘Jornadas ANPIR. La Salud en Mente: Avanzando Juntos’

Les Jornades de l'Asociación Nacional de Psicólogos Clínicos y Residentes viuran la 18a trobada del 24 al 26 de maig a Saragossa.



Actualització en Teràpia Cognitiva per als Trastorns d'Ansietat

El Col·legi Oficial de Psicòlegs de la Comunitat Valenciana organitza el curs 'Actualització en teràpia cognitiva para los trastornos de ansiedad' que tindrà lloc el dia 13 de març a la seu de Castelló del Col·legi.



Plaça Major de Castelló de la Plana >>

Evidència científica de la TCC.

La Investigació de Trastorns de la Salut Mental a l'Era dels Mitjans de Comunicació Social: Una Revisió Sistemàtica

A banda de la investigació clínica en salut mental, actualment i des de fa uns anys, es duen a terme investigacions en nous àmbits científics centrats en salut mental i les ciències computacionals. Aquest article que us presentem n'és un exemple. En aquest cas, es fa una revisió sistemàtica dels set darrers anys (des de 2010 fins al març de 2017) dels articles que, a partir de l'ús de xarxes socials, identifiquen indicadors o símptomes de salut mental. En la revisió s'examina com les dades de les xarxes socials s'han utilitzat per classificar i predir l'estat de salut mental dels usuaris.

Aquesta formació té l'objectiu de donar a conèixer els fonaments de les diferents intervencions en trastorns d'ansietat, així com l'aplicació pràctica de les estratègies de teràpia cognitiva.

‘IX Congreso Internacional de Psicología y Educación’



El 9è Congrés Internacional de Psicologia i Educació se celebrarà a Logronyo del dia 21 al 23 de juny d'aquest any.



Pinxo de xampinyons i gambes, un clàssic de la Calle Laurel de Logronyo >>

Certament, els usuaris utilitzen les xarxes socials per a comunicar emocions, sentiments i pensaments. La recerca es fa tant en revistes mèdiques com d'informàtica. És interessant observar el que utilitzen els diferents autors per identificar aquests indicadors, per exemple: fotografies, la interacció entre els usuaris i les seves publicacions a les xarxes. O sigui, anàlisi d'imatges, de text i de gràfics d'interacció social. Alhora que utilitzen models predictius en salut mental mitjançant tècniques basades en l'aprenentatge automàtic, un mètode d'intel·ligència artificial.

Els objectius que tenen els autors són dos: en primer lloc, explorar els límits i fins on arriben amb les noves tècniques per a l'anàlisi predictiu en salut mental i en segon lloc, revisar els problemes associats, que fan referència a les preocupacions ètiques.

Van trobar 5386 articles dels quals, després d'una acurada selecció, en van restar 48 per a la revisió. Els temes predominants en els articles eren, per ordre; depressió, risc de suïcidi i d'altres com TCA, depressió postpart i TEPT. L'article conclou que la investigació en salut mental va en augment, utilitzant dades de xarxes socials però que persisteixen problemes. Aquests són, entre d'altres,

Qui és qui?

Anna Sintes



Quan i on vas néixer?

Vaig néixer a Premià de Mar, l'octubre del 1969. Malgrat que vaig viure al Maresme els vint primers anys de la meua vida, la veritat és que em sento bastant menorquina, perquè és d'on procedeixen els meus pares i on em sento "a casa", cada vegada més.

Càrrec i situació actual

Actualment estic treballant al Servei de Salut Mental (fins fa poc anomenat Servei de Psiquiatria i Psicologia Clínica) de l'Hospital Maternoinfantil Sant Joan de Déu, a Esplugues.

Estic a la planta d'hospitalització d'aguts i també a la Unitat de Trastorns Psicòtics i altres trastorns mentals greus.

On et vas formar professionalment?

Doncs l'inici de la meua formació com a psicòloga va ser una mica tardà perquè vaig fer alguns toms per altres disciplines, abans de trobar-li la gràcia a això de la Psicologia.

Quan vaig acabar COU, pensava que volia ser biòloga. Després d'un any de carrera em vaig adonar que no. Sempre s'està a temps de canviar, si un s'equivoca, així que em vaig prendre un parell d'anys per a pensar què volia fer i vaig estar treballant en una empresa de dibuix per estampació, al Maresme, entre d'altres feinetes variades.

Finalment, vaig decidir que estudiaria poquets anys, així que vaig fer Magisteri (Educació Especial) a la UB. Va ser estudiant aquesta diplomatura que vaig descobrir la Psicologia i, abans d'acabar-la ja tenia decidit que estudiaria Psicologia. En fi, que la idea inicial d'estudiar una carrera curta, va dur-me a estudiar un munt d'anys.

També durant els estudis de Magisteri vaig

descobrir que m'agradava molt la teràpia assistida amb animals. M'imaginava fent intervenció assistida amb dofins, en un parc aquàtic de Califòrnia. I a Califòrnia me'n vaig anar quan vaig acabar Magisteri. Però res de parc aquàtic. Vaig fer d'assistent de la mestra d'anglès per alumnes de parla estrangera (sobretot hispans) en un High School de Sacramento. No era com estar amb dofins a San Diego, però va ser molt bona experiència.

En tornar vaig matricular-me a la Facultat de Psicologia de la UB, i a la vegada vaig entrar al cos de mestres interins de la Generalitat. Vaig estar cinc anys combinant la feina de mestra substituïda, cada vegada més intensa i freqüent, amb les classes de psicologia al torn de tardanit. Varen ser anys durs, plens de molts caps de setmana sense poder sortir, però no se'm varen esgotar les ganes d'estudiar, perquè en acabar em vaig decidir a preparar el PIR.

No m'ho vaig treure a la primera, però finalment vaig aconseguir entrar a fer la residència al Complex Assistencial Benito Menni de Sant Boi. Tenia prou bona nota com per a triar centre, i tenia clar que volia un psiquiàtric perquè m'interessava tenir una bona formació en trastorns mentals severes.

Varen ser anys molt interessants, als centres de Sant Boi, l'Hospitalet i Granollers i a més, vaig poder fer rotacions externes a l'Hospital de Bellvitge, a l'Hospital Clínic i al Consorci de Terrassa.

Em vaig quedar amb les ganes de fer una rotació a l'estranger, com fan ara molts residents, però les meves circumstàncies personals i econòmiques no m'ho varen permetre.

En acabar el PIR vaig trobar feina de seguida. Vaig treballar cobrint substitucions a l'Hospital i al CSMA de Granollers i després vaig poder formar part de l'equip que va posar en marxa la planta de Psiquiatria de l'Hospital de Sant Rafael (integrada amb l'Hospital de la Vall d'Hebron).

‘Els anys durs no em van treure les ganes d'estudiar i em vaig decidir a preparar el PIR’

Després d'uns anys, vaig tenir la oportunitat de tornar al món dels nens i els adolescents, a Sant Joan de Déu, i va ser un "retorn als orígens" de l'atenció a la infantesa i l'adolescència, que em va ser molt gratificant.

Vaig fer el doctorat a la UB, en el marc d'un estudi sobre primers episodis psicòtics iniciat a Benito Menni i, des d'aleshores, estic col·laborant en diversos projectes de recerca en aquests trastorns, però ara en el marc infantojuvenil.

Quins personatges o autors destacaries per la influència que han exercit en tu professionalment?

Durant la carrera varen haver diversos professors/es que em varen influir en les decisions que he pres a nivell professional. L'Arturo Bados em va influir a l'hora de posicionar-me en el marc de la teràpia cognitivoconductual. També la Maria Jayme i la Psicologia diferencial, em va estimular a repensar les diferències de gènere. Segur que varen haver altres professors, però la meua vida d'aquella època (molt enfeïnada i bastant estressada) no

em va permetre treure-li tot el suc a la vida universitària.

A nivell de residència, vaig trobar una tutora, la Lidia Galve (anterior psicòloga d'aguts, ara feliçment jubilada), que em va recolzar tant a nivell professional com personal i en la que penso molt sovint, ara que sóc la responsable de residents del meu hospital.



L'Arturo Bados, la Maria Jayme i la Lidia Galve, els que més l'han influït professionalment

Quins són els punts que més destacaries de la teua trajectòria professional?

El retorn a la psicologia infantojuvenil va ser un punt d'inflexió que em va generar dubtes i certa inquietud a l'inici, perquè estava treballant amb adults i no m'anava malament, però ara m'adono que la feina en aquestes fases primerenques és molt complexa, però també molt enriquidora.

A més, una de les accions de la que estic més orgullosa és la d'haver recolzat la introducció de la teràpia assistida amb animals al servei de Salut Mental de SJD. Els gossos de teràpia ja feien feina per l'hospital, abans que s'obris la planta de psiquiatria, però quan varen irrompre a la unitat d'hospitalització d'aguts, la meua implicació i suport va ser incondicional i, ara que ja porten uns 7 anys col·laborant amb l'equip, crec que són una aportació molt valuosa i enriquidora, tant per als nens com per als professionals.

Explica en quins projectes professionals estàs embrancat actualment i quins tens en perspectiva

Actualment estic participant en la recerca en Estats Mentals d'Alt Risc per a la Psicosis, que coordinen la Dra. Montse Dolz i la Dra. Imma Baeza, de l'Hospital Clínic de Barcelona. És una recerca que considero molt interessant, perquè seguim longitudinalment nens i adolescents que han tingut símptomes psicòtics atenuats, veiem com evolucionen i de quins factors depèn que desenvolupin o no un trastorn psicòtic com a tal. A més, treballar en un equip mixt, entre ambdós hospitals, permet aprendre de les diferents formes de treballar.

A més, estic força embolicada coordinant les rotacions dels residents de psicologia clínica que roten pel meu hospital i això em permet estar en contacte amb les generacions més joves de la psicologia, que sempre és estimul·lant.

D'altra banda, fa uns anys vaig començar a ficar el nas en el tema de les autolesions no

suïcides i aquell interès casual (a causa del treball final de màster d'una alumna) ha donat uns fruits inesperats i molt gratificants. Vaig contactar amb el Daniel Vega, perquè sabia que estava molt il·lustrat en el tema i, en aquest últim any, hem format un grup de treball per a l'estudi i el tractament de les autolesions (el GRETA) que ha estat reconegut pel Departament de Salut i, ara fa poquetes setmanes, ens hem assabentat que ens han atorgat una beca PERIS per a poder estudiar el tema com cal. La veritat és que els que treballem amb joves estem veient un increment d'aquests problemes, que cal estudiar i tractar millor del que estem fent. Mestres i pares ens demanen ajuda per a enfocar aquestes conductes, i crec que els clínics hauriem de ser capaços de donar una resposta seriosa i basada en la ciència.

Què n'opines sobre l'estat actual de la teràpia cognitivoconductual? Cap a on penses que s'hauria d'encaminar?

Crec que la situació actual de la TCC és forta pel que fa a l'eficàcia. S'han publicat milers d'estudis que han mostrat l'eficàcia, però no està prou disseminada i té mancances que fan que aparentment estigui "perdent pistonada", en relació a altres tipus d'intervencions.

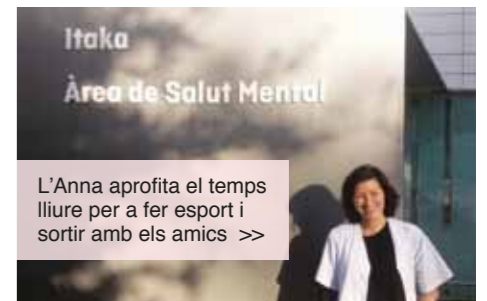
Crec que les modalitats més innovadores no són tant conegudes ni practicades com de vegades donem per fet i que molts professionals de la salut mental, pacients i famílies tenen una idea errònia de la mateixa, potser basada en les modalitats més clàssiques.

També crec que les noves tecnologies ens permetran millorar les intervencions i fer-les més accessibles als pacients, però no hauríem de fer-nos "trampes al solitari", permetent que les Apps i altres tecnologies esdevinguin mers sistemes de registre de conductes.

D'altra banda, també tenim el repte d'introduir-nos en l'experiència basada en el pacient (i la família) i implicar-nos més en la formació en TCC d'altres professionals que treballen amb nosaltres, com es fa en altres països, superant les eternes pors a l'intrusisme. Per últim, pel que fa la formació en TCC, em sembla que anem un pèl endarrerits en relació a altres països i potser en part per això estan tenint més èxit en la pràctica clínica altres tipus de teràpies que han aconseguit formalitzar més la formació.

Quines són les teves aficions? Què t'agrada fer quan no estàs treballant?

En el meu temps lliure, que cuido força, perquè la pràctica de la clínica a la pública pot ser força estressant, el gaudeixo fent esport i sortint amb els amics, sobretot. M'agrada nedar (que és la meua meditació) i, com no, escapar-me a Menorca i, allà, córrer o caminar pel camí de cavalls, un GR que recorre l'illa en tot el seu perímetre i que permet descobrir racons allunyats de les platges més conegudes i freqüentades.



L'Anna aprofita el temps lliure per a fer esport i sortir amb els amics >>